

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive research) โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านเศรษฐกิจ การทำกิจกรรม การได้รับบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมกับความพึงพอใจในชีวิตของผู้สูงอายุในเขตอำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น ซึ่งมีวิธีดำเนินการวิจัยดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นผู้สูงอายุที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป (นับถึงวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2537) ไม่จำกัดเพศ มีภูมิลำเนาอยู่ในพื้นที่ อ.กระนวน จังหวัดขอนแก่น ซึ่งไม่มีความพิการของร่างกายที่จะทำให้เกิดข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน โดยสามารถทำกิจวัตรส่วนตัวได้ด้วยตนเอง สามารถติดต่อสื่อสารได้ และเป็นผู้ที่ยินดีให้ความร่วมมือในการทำวิจัยครั้งนี้ มีประชากรทั้งหมด 2,530 คน

3.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษานี้ คือผู้สูงอายุ จำนวน 346 คน (ดังสูตรที่ใช้ในการคำนวณขนาดตัวอย่าง ในภาคผนวก ข, ได้ขนาดตัวอย่างต่ำสุดจำนวน 345 คน) กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มแบบสองขั้นตอน (Two stage sampling)

ขั้นที่ 1 เป็นการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) จำแนกตามเขตความรับผิดชอบของโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชกระนวนเป็น 2 ส่วน คือส่วนที่อยู่ในเขตความรับผิดชอบของโรงพยาบาลมี 2 ตำบล และส่วนที่อยู่นอกเขตความรับผิดชอบของโรงพยาบาลมี 7 ตำบล แล้วสุ่มตำบลตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ด้วยการจับสลากตำบลที่อยู่ในเขตความรับผิดชอบของโรงพยาบาลและตำบลที่อยู่นอกเขตความรับผิดชอบของ

โรงพยาบาล จำนวนครึ่งหนึ่งของตำบลที่มีอยู่ คือ 1 ตำบล และ 3 ตำบล ตามลำดับ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- 1) ตำบลที่อยู่ในเขตความรับผิดชอบของโรงพยาบาลมี 2 ตำบล คือ ต.หนองโก และ ต.หนองโน โดยสุ่มตำบลตัวอย่างได้ 1 ตำบล คือ ต.หนองโน
- 2) ตำบลที่อยู่นอกเขตความรับผิดชอบของโรงพยาบาลมี 7 ตำบล คือ ต.ห้วยโจด ต.ดุนสาด ต.หนองกุงใหญ่ ต.ห้วยน้ำคำ ต.บ้านฝาง ต.ห้วยยาง และ ต.น้ำอ้อม โดยสุ่มตำบลตัวอย่างได้ 3 ตำบล คือ ต.ห้วยโจด ต.หนองกุงใหญ่ และ ต.น้ำอ้อม

ขั้นที่ 2 เป็นการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster sampling) โดยสุ่มหมู่บ้านตัวอย่างจาก 4 ตำบล ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) จากการจับฉลาก ตำบลละ 2 หมู่บ้าน ได้หมู่บ้านตัวอย่างทั้งหมด 8 หมู่บ้าน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้สูงอายุทุกคนในหมู่บ้านตัวอย่างที่มีลักษณะตามที่กำหนด โดยการศึกษาครั้งนี้ได้พิจารณาคัดรายชื่อผู้สูงอายุที่ไม่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดออก 36 คน ดังนี้

ก. เสียชีวิต	จำนวน 19 คน
ข. พิกัดไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้	จำนวน 9 คน
ค. ย้ายที่อยู่ใหม่	จำนวน 5 คน
ง. บวชเป็นพระ	จำนวน 3 คน

ดังนั้นจึงได้ผู้สูงอายุที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในหมู่บ้านตัวอย่างทั้งหมด 346 คน ดังรายละเอียดใน ตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตำบลและหมู่บ้าน

ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง		จำนวน (คน)
	ตำบล	หมู่บ้าน	
1. ในเขตความรับผิดชอบของโรงพยาบาล			
1.1 ต.หนองโน	ต.หนองโน	บ. กุดโง้ง	48
(5 หมู่บ้าน)		บ. นาเลอะ	35
1.2 ต.หนองโก			
2. นอกเขตความรับผิดชอบของโรงพยาบาล			
2.1 ต.ห้วยโจด	ต.ห้วยโจด	บ. ห้วยโจด	80
(10 หมู่บ้าน)		บ. โป่งแค	41
2.2 ต.ดุนสาด			
2.3 ต.หนองกุงใหญ่	ต.หนองกุงใหญ่	บ. หนองกุงใหญ่	50
(7 หมู่บ้าน)		บ. หนองแวงกุง	42
2.4 ต.ห้วยคำ			
2.5 ต.น้ำอ้อม	ต.น้ำอ้อม	บ. น้ำอ้อมเหนือ	28
(7 หมู่บ้าน)		บ. กุดจาน	22
2.6 ต.บ้านฝาง			
2.7 ต.ห้วยยาง			
รวม			346

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้มี 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ประกอบด้วยแบบสัมภาษณ์ข้อมูลทั่วไป แบบสัมภาษณ์การทำกิจกรรม และแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการได้รับการบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1.1 แบบสัมภาษณ์ข้อมูลทั่วไปของผู้สูงอายุ ประกอบด้วยเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส ศาสนา รายได้ของครอบครัว รายได้ของผู้สูงอายุ การถือครองที่ดินของครอบครัว และการมีเงินเหลือเก็บของผู้สูงอายุ มีข้อคำถามทั้งหมด 15 ข้อ

1.2 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการทำกิจกรรมของผู้สูงอายุ เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจากการศึกษาดำรงและเอกสารต่าง ๆ โดยประยุกต์กรอบแนวคิดการทำกิจกรรมของเลมอนและคณะ (Lemon, et al., 1972 quoted in Robb 1984) ประกอบด้วยการทำกิจกรรมที่มีรูปแบบ และการทำกิจกรรมที่ไม่มีรูปแบบ ซึ่งในการสร้างข้อคำถามนี้ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์เพื่อหาประเด็นการสร้างข้อคำถามกับผู้สูงอายุในเขต ต.หนองโก อ.กระนวน จ.ขอนแก่น จำนวน 10 คน

1.2.1 การทำกิจกรรมที่มีรูปแบบ (Formal activity) ได้แก่

1.2.1.1 การทำกิจกรรมทางการเมือง

1.2.1.2 การทำกิจกรรมทางศาสนา

1.2.1.3 การทำกิจกรรมกับกลุ่มอาสาสมัครเพื่อสังคม

1.2.2 การทำกิจกรรมที่ไม่มีรูปแบบ (Informal activity) ได้แก่

1.2.2.1 การเป็นที่ปรึกษาแก่สมาชิกในครอบครัว-เพื่อนบ้าน

1.2.2.2 การทำกิจกรรมกับสมาชิกในครอบครัว

1.2.2.3 การทำกิจกรรมในยามว่าง

1.2.2.4 การทำกิจกรรมเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ

ซึ่งการทำกิจกรรมที่มีรูปแบบมีทั้งหมด 5 ข้อคำถาม ประกอบด้วยข้อคำถามที่เกี่ยวกับการทำกิจกรรมทางการเมือง 1 ข้อ การทำกิจกรรมทางศาสนา

2 ข้อ และการทำกิจกรรมกับกลุ่มอาสาสมัครเพื่อสังคม 2 ข้อ ส่วนของการทำกิจกรรมที่ไม่มีรูปแบบมีทั้งหมด 4 ข้อคำถาม ประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับการเป็นที่ปรึกษาแก่สมาชิกในครอบครัว-เพื่อนบ้าน การทำกิจกรรมกับสมาชิกในครอบครัว การทำกิจกรรมในยามว่าง และการทำกิจกรรมเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ ซึ่งได้ข้อคำถามกิจกรรมละ 1 ข้อ โดยแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการทำกิจกรรมของผู้สูงอายุมีทั้งหมด 9 ข้อ คะแนนเต็ม 45 คะแนน ซึ่งให้กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบว่า เคยทำกิจกรรมนั้น ๆ หรือไม่เคยทำกิจกรรมนั้น ๆ ภายในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา แล้วนำแต่ละกลุ่มกิจกรรมมาเทียบกับเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน

ไม่ได้ทำกิจกรรมใด ๆ ในกลุ่มกิจกรรมนั้น ๆ	ให้	0	คะแนน
ทำกิจกรรมน้อยกว่า 1 ใน 4 ของกลุ่มกิจกรรม	ให้	1	คะแนน
ทำกิจกรรมประมาณ 1 ใน 4 ของกลุ่มกิจกรรม	ให้	2	คะแนน
ทำกิจกรรมประมาณ 1 ใน 2 ของกลุ่มกิจกรรม	ให้	3	คะแนน
ทำกิจกรรมประมาณ 3 ใน 4 ของกลุ่มกิจกรรม	ให้	4	คะแนน
ทำทุกกิจกรรมของกลุ่มกิจกรรมนั้น ๆ	ให้	5	คะแนน

ระดับการทำกิจกรรมของผู้สูงอายุในการศึกษาค้างนี้ แบ่งเป็น 3 ระดับ ซึ่งมีเกณฑ์การพิจารณาตัดสินจากค่าคะแนน $\bar{X} \pm 1S.D$ เป็นช่วงของผู้สูงอายุที่มีการทำกิจกรรมปานกลาง ซึ่งคะแนนที่สูงและต่ำจากนี้จะเป็นกลุ่มที่มีระดับของการทำกิจกรรมมากและน้อย ตามลำดับ ดังนี้

0 - 21	คะแนน	หมายถึงผู้สูงอายุที่มีการทำกิจกรรมน้อย
22 - 38	คะแนน	หมายถึงผู้สูงอายุที่มีการทำกิจกรรมปานกลาง
39 - 45	คะแนน	หมายถึงผู้สูงอายุที่มีการทำกิจกรรมมาก

1.3 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการได้รับบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ซึ่งเป็นแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาตำรา และเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสอบถามถึงการจัดบริการสวัสดิการสังคมต่าง ๆ แก่ผู้สูงอายุ ข้อคำถามประกอบด้วย การได้รับบริการตรวจรักษาพยาบาลทั้งในและนอก

สถานบริการ การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย การได้รับแจกของเครื่องใช้ และการได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพ โดยให้ผู้สูงอายุเลือกตอบว่า ได้รับ หรือไม่ได้รับ ถ้าตอบว่าได้รับเท่ากับ 1 คะแนน ถ้าตอบว่าไม่ได้รับเท่ากับ 0 คะแนน มีทั้งหมด 5 ข้อคำถาม คะแนนเต็มเท่ากับ 5 คะแนน

ระดับของการได้รับบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคม ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งเป็น 3 ระดับซึ่งมีเกณฑ์การพิจารณาตัดสินจากค่าคะแนน $\bar{X} \pm 1S.D$ เป็นช่วงของผู้สูงอายุที่ได้รับบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมปานกลาง ซึ่งคะแนนที่สูง และต่ำจากนี้จะเป็นกลุ่มที่ได้รับบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมมาก และน้อย ตามลำดับ ดังนี้

- 1 - 2 คะแนน หมายถึงผู้สูงอายุได้รับบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมน้อย
- 3 - 4 คะแนน หมายถึงผู้สูงอายุได้รับบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมปานกลาง
- 5 คะแนน หมายถึงผู้สูงอายุได้รับบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมมาก

การหาความตรงของเครื่องมือ (Content validity)

ผู้วิจัยนำเครื่องมือใน ส่วนที่ 1 ซึ่งประกอบด้วยแบบสัมภาษณ์ข้อมูลทั่วไป แบบสัมภาษณ์การทำกิจกรรม และแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการได้รับบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมให้ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้ตรวจสอบ ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิประกอบด้วยแพทย์ 1 คน อาจารย์พยาบาลผู้เชี่ยวชาญเรื่องผู้สูงอายุ 4 คน พยาบาลที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับผู้สูงอายุอย่างน้อย 2 ปี 1 คน ประธานชมรมผู้สูงอายุ ชอนแก่น 1 คน หลังจากผู้ทรงคุณวุฒิได้ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงข้อคำถาม เพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหาตามที่ได้รับคำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 7 คน

ส่วนที่ 2 แบบวัดความพึงพอใจในชีวิตของผู้สูงอายุ

เป็นเครื่องมือวัดความพึงพอใจในชีวิตของผู้สูงอายุของศรีเรือน ซึ่งศรีเรือนได้แปลและปรับปรุงมาจากเครื่องมือวัดความพึงพอใจในชีวิตของผู้สูงอายุ (Life Satisfaction Index A) ของนิวการ์เดนและคณะ (Neugarten, et al., 1961) เครื่องมือชุดนี้ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ

- 1) ความสุขในการดำเนินชีวิต (Zest) ได้แก่คำถามข้อที่ 1 4 5 และ 14
- 2) ความมีชีวิตชีวา (Resolution and fortitude) ได้แก่คำถามข้อที่ 6 8 9 และ 12
- 3) ความรู้สึกประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ (Congruence between desired and achieved goals) ได้แก่คำถามข้อที่ 2 11 15 และ 17
- 4) อัตมโนทัศน์ (Self-concept) ได้แก่คำถามข้อที่ 10 13 และ 16
- 5) ระดับอารมณ์ (Mood tone) ได้แก่คำถามข้อที่ 3 7 และ 18

แบบวัดความพึงพอใจในชีวิตของผู้สูงอายุมีทั้งหมด 18 ข้อ โดยมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ทคือเห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งถ้าเป็นข้อความด้านบวกจะให้คะแนน 5 4 3 2 และ 1 ตามลำดับ และถ้าเป็นข้อความด้านลบจะให้คะแนนในทางกลับกัน คือ 1 2 3 4 และ 5 ตามลำดับ ข้อความด้านบวกมีทั้งหมด 10 ข้อ และข้อความด้านลบมี 8 ข้อ คะแนนที่ได้ทั้งหมดจะมีค่าตั้งแต่ 18 ถึง 90 คะแนน โดยได้นำมาทดลองใช้กับผู้สูงอายุไทย และหาความเที่ยง (Reliability) ได้เท่ากับ 0.86 (n=150)

ระดับความพึงพอใจในชีวิตของผู้สูงอายุ สำหรับการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งเป็น 3 ระดับ โดยมีเกณฑ์การพิจารณาตัดสินจากค่าคะแนน $\bar{X} \pm 1S.D$ เป็นช่วงของผู้สูงอายุที่มีระดับความพึงพอใจในชีวิตปานกลาง ซึ่งคะแนนที่สูงและต่ำ จากนั้นจะเป็นกลุ่มที่มีระดับความพึงพอใจในชีวิตสูงและต่ำ ตามลำดับ ดังนี้

- 18 - 45 คะแนน หมายถึงผู้สูงอายุที่มีระดับความพึงพอใจในชีวิตต่ำ
- 46 - 63 คะแนน หมายถึงผู้สูงอายุที่มีระดับความพึงพอใจในชีวิตปานกลาง
- 64 - 90 คะแนน หมายถึงผู้สูงอายุที่มีระดับความพึงพอใจในชีวิตสูง

การหาความเที่ยงของเครื่องมือ (Reliability)

ผู้วิจัยได้นำแบบวัดความพึงพอใจในชีวิตของผู้สูงอายุ (LSIA) ของศรีเรือน

ไปใช้กับผู้สูงอายุที่มีลักษณะเหมือนกลุ่มตัวอย่างใน ตำบลหนองโก อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น จำนวน 30 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach' s alpha coefficient) ได้ค่าเท่ากับ 0.79

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลร่วมกับผู้ช่วยวิจัยที่เป็นพยาบาลวิชาชีพ จำนวน 2 คน ระหว่างวันที่ 25 กุมภาพันธ์ ถึงวันที่ 30 เมษายน 2538 ซึ่งมีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

ขั้นที่ 1 การเตรียมก่อนเก็บข้อมูล

- 1) ผู้วิจัยเตรียมผู้ช่วยวิจัยจำนวน 2 คน เพื่อให้เข้าใจในเนื้อหาของเครื่องมือ และได้ไปทดลองใช้กับผู้สูงอายุใน ต. หนองโก จำนวน 5 คน
- 2) ก่อนเข้าไปเก็บข้อมูลผู้วิจัยได้สำรวจแผนที่ ตามรายชื่อตำบลและหมู่บ้านที่สุ่มได้ พร้อมทั้งตรวจดูรายชื่อกลุ่มตัวอย่าง บ้านเลขที่จากระเบียงรายงานครอบครัว (รบ 1 ต 03) ของ อ.กระนวน จ.ขอนแก่น
- 3) ผู้วิจัยพร้อมด้วยผู้ช่วยวิจัยเข้าพบผู้ใหญ่บ้านทั้ง 8 หมู่บ้าน ที่เป็นหมู่บ้านตัวอย่าง และได้แนะนำตัว หลังจากนั้นได้ชี้แจงรายละเอียดในการเก็บรวบรวมข้อมูล บอกวัตถุประสงค์ของการทำวิจัย และได้ตรวจสอบจำนวนผู้สูงอายุที่มีอยู่จริง และมีลักษณะตามเกณฑ์ที่กำหนดกับผู้ใหญ่บ้านทั้ง 8 หมู่บ้าน ซึ่งพบว่ามีผู้สูงอายุที่มีลักษณะไม่ครบตามเกณฑ์ที่กำหนด และไม่ทำการศึกษา ได้แก่ผู้ที่เสียชีวิต พิการไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ ย้ายที่อยู่ใหม่ และผู้สูงอายุที่บวชเป็นพระ รวมทั้งสิ้น 36 คน
- 4) ผู้วิจัยได้นัดหมายช่วงวันที่จะเข้าเก็บข้อมูลในแต่ละหมู่บ้าน ดังนี้

ระหว่างวันที่	25 กุมภาพันธ์ - 20 มีนาคม	เข้าเก็บข้อมูลที่ บ. ห้วยโจดและ บ. โป่งแค
ระหว่างวันที่	21 มีนาคม - 31 มีนาคม	เข้าเก็บข้อมูลที่ บ. น้ำอ้อมเหนือ และ บ. กุดจาน

ระหว่างวันที่ 1 เมษายน - 16 เมษายน เข้าเก็บข้อมูลที่ บ.หนองกุงใหญ่
และ บ.หนองแวงกุง
ระหว่างวันที่ 17 เมษายน - 30 เมษายน เข้าเก็บข้อมูลที่ บ.กุดโจ้ง และ
บ.นาเลอะ

ขั้นที่ 2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ก่อนการสัมภาษณ์ได้สร้างสัมพันธภาพ โดยการทำความคุ้นเคยกับ
กลุ่มตัวอย่าง แนะนำตัว ซึ่งแจ้งวัตถุประสงค์ของการทำวิจัยขั้นตอนการเก็บรวบรวม
ข้อมูล พร้อมทั้งขอความร่วมมือในการตอบแบบสัมภาษณ์

2) ผู้สูงอายุทั้ง 8 หมู่บ้าน ที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยเข้าไปเก็บข้อมูล
มีสภาพคล้ายคลึงกัน คือผู้สูงอายุส่วนใหญ่อยู่เฝ้าบ้าน ส่วนผู้สูงอายุที่ออกไปทำงาน
นอกบ้านจะกลับมาตอนเย็น ฉะนั้นผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยเข้าไปพบผู้สูงอายุที่เป็น
กลุ่มตัวอย่างของการศึกษาแต่ละรายที่บ้านตามวันที่ได้กำหนดและนัดหมายไว้ ใน
เวลาดังนี้

จันทร์ - ศุกร์ เวลา 16.00 น - 19.30 น

เสาร์, อาทิตย์ และวันหยุดราชการ เวลา 8.00 น - 18.00 น

ซึ่งระยะเวลาที่ใช้ในการสัมภาษณ์ผู้สูงอายุแต่ละคน ประมาณ 45-60 นาที ตาม
ความสามารถของผู้สูงอายุที่แตกต่างกัน

3) หลังการเก็บรวบรวมข้อมูลทุกวัน ผู้วิจัยได้นำแบบสัมภาษณ์ทุกชุด
มาตรวจสอบเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ครบถ้วน ส่วนของแบบสัมภาษณ์บางฉบับที่ยัง
ไม่สมบูรณ์ ผู้วิจัยได้แยกไว้เพื่อเตรียมเข้าไปเก็บอีกครั้ง

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS / PC⁺

(Statistical package for the social science / Personal
computer) ซึ่งในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

- 1) ข้อมูลทั่วไปของผู้สูงอายุ การทำกิจกรรม การได้รับบริการสุขภาพ และสวัสดิการสังคม วิเคราะห์โดยใช้การแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ
- 2) คะแนนการทำกิจกรรม คะแนนการได้รับบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคม และคะแนนความพึงพอใจในชีวิตของผู้สูงอายุวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)
- 3) หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านเศรษฐกิจ (ได้แก่การถือครองที่ดิน และรายได้) การทำกิจกรรมและการได้รับบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคม กับความพึงพอใจในชีวิตของผู้สูงอายุ โดยวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) และทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติโดยใช้การทดสอบ ที (t-test)